

Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki

**SYLABUS PRZEDMIOTU DO PLANU STUDIÓW
OBOWIĄZUJĄCEGO OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026/2027**

NAZWA PRZEDMIOTU	Analiza dzieła muzycznego
KIERUNEK <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>dyrygentura</u> • <u>kompozycja i teoria muzyki</u> • muzyka i media
SPECJALNOŚĆ <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>dyrygentura symfoniczno-operowa</u> (obowiązkowo) • <u>kompozycja</u> (obowiązkowo) • kompozycja muzyki do filmu, gier i mediów • <u>teoria muzyki</u> (obowiązkowo) • muzyka w komunikacji medialnej
POZIOM STUDIÓW <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>licencjackie</u> • magisterskie
OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT:	
prof. dr hab. Elżbieta Frołowicz, prof. dr hab. Joanna Schiller-Rydzewska	
ZAŁOŻENIA, CELE ORAZ CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU:	
• zapoznanie z pojęciem „forma muzyczna” i jego różnorodnymi interpretacjami; • znajomość pojęć i terminów z zakresu dyscypliny „formy muzyczne” i wyrabianie umiejętności biegłego ich stosowania w praktyce analitycznej; • rozwijanie umiejętności samodzielnego analizowania (omawiania i opisywania) oraz interpretowania form utworów muzycznych, w różnych epokach historycznych (od baroku do współczesności), a w szczególności: • jednoczęściowych form muzyki instrumentalnej (formy okresowe, formy figuracyjne, rondo, wariacje, fuga, poemat symfoniczny), - o cyklicznych form muzyki instrumentalnej (sonata, symfonia, koncert); • zapoznanie ze zmiennością zasad konstrukcji dzieła w zależności od epoki, w której dzieło powstało i specyfiki języka muzycznego jego twórcy; • promocja muzyki polskiej: wykorzystywanie do analiz, w zakresie wszystkich omawianych form muzycznych utworów napisanych przez polskich kompozytorów; • zapoznanie z podstawowymi koncepcjami analitycznymi adekwatnie do analizowanego repertuaru.	
WYMAGANIA WSTĘPNE I DODATKOWE:	
Wymagania wstępne obejmują podstawową wiedzę z przedmiotów: harmonia, formy muzyczne i historia muzyki (zakres średniej szkoły muzycznej). Po wykładzie wprowadzającym z demonstracją, przybliżającym cechy danej formy i zasad jej analizowania, dalsze zajęcia mają charakter ćwiczeń realizowanych przez studentów. Stopień ich przygotowania się do zajęć jest sprawdzany przez prowadzącego zajęcia, a wypowiedzi studentów uzupełniane i korygowane przez pedagoga. Stąd też wymagana jest wysoka	

frekwencja na zajęciach.
ZAŁECANE FAKULTATYWNE KOMPONENTY PRZEDMIOTU:

BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA:
1. Chomiński Józef M., <i>Formy muzyczne</i>, t. 1 i 2, Kraków 1987. 2. Cook Nicholas, <i>Przewodnik po analizie muzycznej</i>, Kraków 2014. 3. Jarzębska Alicja, <i>Z dziejów myśli o muzyce</i>, Kraków 2002. 4. Podhajski Marek, <i>Formy muzyczne</i>, Warszawa 2018, wyd. III rozszerzone. 5. Rosen Charles, <i>The Classical Style</i>, New York 1997. 6. Rosen Charles, <i>Sonata Forms</i>, New York 1988. 7. Tomaszewski Mieczysław, <i>Interpretacja integralna dzieła muzycznego</i>, Kraków 2000. 8. Tomaszewski Mieczysław, <i>Muzyka w dialogu ze słowem</i>, Kraków 2003.
BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA:
1. Bristiger Michał, <i>Związki muzyki ze słowem</i>, „Res Facta” 1986, nr 4. 2. Floros Constantin, <i>Człowiek, miłość i muzyka</i>, Kraków 2022. 3. Golianek Ryszard Daniel, <i>Modlitwa dziewczycy. Kicz i seksizm XIX-wiecznej muzyki salonowej</i>, „Muzyka” 2022, nr 4, s. 3-22. 4. Gołąb Maciej, <i>Spór o granice poznania dzieła muzycznego</i>, Toruń 2012. 5. Podhajski Marek, <i>Zasady analizy relacji przeciwstawności w formie sonatowej</i>, w: <i>Muzyka fortepianowa IV</i>, (Prace Specjalne 25), Gdańsk 1981. 6. Ratner Leonard G., <i>Classic Music. Expression, Form and Style</i>, New York 1985. 7. Tomaszewski Mieczysław, <i>Chopin. Człowiek – dzieło - rezonans</i>, Warszawa 2022. 8. Trzęsiok Marcin, <i>Muzyka doświadczenia. Eseje i studia</i>, Kraków 2023. 9. Tovey Richard, <i>Essays in musical analysis</i>, Vol 1-5, 10. Tovey Richard, <i>The Forms of Music</i>, Oxford 1957. 11. Riemann Hugo, <i>Grundriss der Kompositionslehre: Musikalische Formenlehre</i>, Berlin 1920.
EFEKTY UCZENIA SIĘ – WIEDZA:
- posiada ogólną znajomość literatury muzycznej (K_W01) - posiada podstawową wiedzę o powiązaniach dziedzin nauki i sztuki (K_W02) - zna podstawową terminologię w zakresie nauk humanistycznych, w tym nauk o sztuce oraz nauk o muzyce i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji różnych wytworów sztuki (K_W03, K_W05, K_W07, K_W08) - posiada wiedzę umożliwiającą docieranie do niezbędnych informacji (książki, nagrania, materiały nutowe, Internet, nagrania archiwalne itp.), ich analizowanie i interpretowanie we właściwy sposób (K_W05) - posiada znajomość i zrozumienie podstawowych linii rozwojowych oraz orientację w literaturze związanej z tymi zagadnieniami (K_W07) - posiada podstawowe wiadomości w zakresie praktycznego zastosowania wiedzy o technikach kompozytorskich i zdolność analizowania pod tym kątem dzieł muzycznych (K_W14)
EFEKTY UCZENIA SIĘ – UMIEJĘTNOŚCI:
- posiada umiejętność wykorzystywania wiedzy dotyczącej podstawowych kryteriów stylistycznych analizowanych utworów (K_U04, K_U09) - samodzielnie wyszukuje, analizuje, selekcjonuje i użytkuje informacje z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów oraz posiada podstawowe umiejętności badawcze, obejmujące formułowanie i analizę problemów badawczych, dobór metod i narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na rozwiązywanie problemów w zakresie analizy muzycznej (K_U12, K_U13) - umie samodzielnie zdobywać wiedzę i posługiwać się podstawowymi pojęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla analizy muzycznej (K_U12) - posiada umiejętność przygotowywania typowych prac pisemnych dotyczących zagadnień analitycznych, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł (K_U13) - posiada umiejętność swobodnej ustnej wypowiedzi na temat analizy i interpretowania muzyki (K_U13)

EFEKTY UCZENIA SIĘ – KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

- rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie (K_K01)
- umie gromadzić, analizować i w świadomy sposób interpretować informacje dotyczące analizy muzycznej (K_K02)
- jest zdolny do definiowania własnych sądów i przemyśleń na tematy naukowe oraz umie je umiejscowić w obrębie własnej pracy analitycznej (K_K09)
- umie posługiwać się fachową terminologią z zakresu analizy muzycznej (K_K10)

semestr przedmiotu:	I	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	1
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć <i>właściwe podkreślić</i>	• wykład • <u>ćwiczenia</u> • seminarium	sposób zaliczenia <i>właściwe podkreślić</i>	• E - egzamin • <u>ZO - zaliczenie z oceną</u> • Z - zaliczenie bez oceny

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

- dzieło muzyczne – forma muzyczna – analiza dzieła muzycznego - faktura
- podstawowe pojęcia z zakresu dyscypliny „formy muzyczne”
- formy okresowe
- formy figuracyjne

Utwory muzyczne (wybór):

1. Wybrane miniatury o budowie okresowej; Preludia i Mazurki F. Chopina.
2. Wybrane utwory figuracyjne; Etiudy F. Chopina

METODY DYDAKTYCZNE:

Na zajęcia składają się: wykłady z objaśnieniem, ćwiczenia i sprawdziany.

Wykłady obejmują:

- zagadnienia wstępne związane z podstawowymi pojęciami i terminologią nauki o formach muzycznych,
- charakterystykę historycznego rozwoju danej formy wraz z omówieniem techniki analizy utworów należących do tego typu formy. Wykłady takie zawsze występują przed ćwiczeniami analitycznymi.

Ćwiczenia:

Obejmują analizy wykonywane przez studentów wskazanych przez pedagoga utworów muzycznych. Są formą dominującą prowadzonych zajęć. Tematyka każdego ćwiczenia podana jest z tygodniowym wyprzedzeniem. Przygotowanie studentów do zajęć jest każdorazowo sprawdzane, a poziom ich przygotowania odnotowywany przez pedagoga.

Sprawdziany:

Stosowane są na zakończenie omawiania danego typu formy. Obejmują głównie analizy kilku utworów utrzymanych w danym typie formy oraz odpowiedzi na pytania teoretyczne związane z techniką analizy tego typu. Wykaz utworów do analizy i zbiór teoretycznych pytań sprawdzających, które będzie obejmował dany sprawdzian, jest podany studentom do wiadomości co najmniej z dwutygodniowym wyprzedzeniem.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

Warunkiem zaliczenia semestru jest uzyskanie zaliczeń z wszystkich ćwiczeń i z wszystkich sprawdzianów. Aktywność studenta na zajęciach i uzyskane przez niego oceny ze sprawdzianów są podstawą do określenia oceny zaliczającej semestr. Nie stosuje się na zakończenie semestru odrębnego kolokwium zaliczającego ani egzaminu.

semestr przedmiotu:	I	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	2
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć <i>właściwe podkreślić</i>	- wykład <u>ćwiczenia</u> - seminarium	sposób zaliczenia <i>właściwe podkreślić</i>	- E - egzamin <u>ZO - zaliczenie z oceną</u> - Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
- rondo - formy wariacyjne - formy polifoniczne Utwory muzyczne (wybór): - Ronda (z sonat Beethovena, ronda Chopina, Ravela, Crestona). - Wariacje (Mozart: Sonata A-dur KV 331 cz. I; Reger: Wariacje na temat Mozarta op. 132; Paganini: Kaprys 24, wariacje na temat tego Kaprysu (np. Lutosławski). - Passacaglie (Buxtehude, Bach, Brahms, Lutosławski). - Wybrane kanony instrumentalne - J.S. Bach - Das Wohltemperierte Klavier t. I i II Wymienione utwory są tylko propozycją analityczną. Szczegółowe treści zajęć ustala się dla każdego rocznika oddzielnie z uwzględnieniem indywidualnych preferencji studentów.			
METODY DYDAKTYCZNE:			
Na zajęcia składają się: - wykłady z objaśnieniem, - ćwiczenia, - sprawdziany. Wykłady obejmują: - charakterystykę historycznego rozwoju danej formy wraz z omówieniem techniki analizy utworów należących do tego typu formy. Wykłady takie zawsze występują przed ćwiczeniami analitycznymi. Ćwiczenia: Obejmują analizy wykonywane przez studentów wskazanych przez pedagoga utworów muzycznych. Są formą dominującą prowadzonych zajęć. Tematyka każdego ćwiczenia podana jest z tygodniowym wyprzedzeniem. Przygotowanie studentów do zajęć jest każdorazowo sprawdzane, a poziom ich przygotowania odnotowywany przez pedagoga. Sprawdziany: Stosowane są na zakończenie omawiania danego typu formy. Obejmują głównie analizy kilku utworów utrzymanych w danym typie formy oraz odpowiedzi na pytania teoretyczne związane z techniką analizy tego typu. Wykaz utworów do analizy i zbiór teoretycznych pytań sprawdzających, które będzie obejmował dany sprawdzian, jest podany studentom do wiadomości co najmniej z dwutygodniowym wyprzedzeniem.			
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:			
Warunkiem zaliczenia semestru jest uzyskanie zaliczeń z wszystkich ćwiczeń i z wszystkich sprawdzianów. Aktywność studenta na zajęciach i uzyskane przez niego oceny ze sprawdzianów są podstawą do określenia oceny zaliczającej semestr. Nie stosuje się na zakończenie semestru odrębnego kolokwium zaliczającego ani egzaminu.			

semestr przedmiotu:	III	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	3
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć <i>właściwe podkreślić</i>	- wykład <u>ćwiczenia</u> - seminarium	sposób zaliczenia <i>właściwe podkreślić</i>	- E - egzamin <u>ZO - zaliczenie z oceną</u> - Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
- sonata barokowa – podstawowe zagadnienia, - klasyczna sonata i symfonia; - teorie analityczne dot. formy sonatowej i teorii cyklu sonatowego na przestrzeni wieków (F. Galeazzi, A. Reicha, H. Ch. Koch i in.) Treści zajęć: - Wprowadzenie do teorii formy sonatowej, teorii cyklu sonatowego z uwzględnieniem perspektywy historycznej. - Sonata w epoce baroku (przykładowe utwory: D. Scarlatti Sonata D-dur op.3, A. Corelli Sonata e-moll op.3 nr 7, Sonata G-dur, op. 3 nr 6, J.S. Bach – wybrane sonaty). - Sonaty J. Haydna, np. Sonata C-dur Hob.XVI:35. - Sonaty W.A. Mozarta, np. Sonata F-dur KV 332. - Wybrane symfonie J. Haydna i W.A. Mozarta. - Sonaty fortepianowe L. van Beethovena, m.in. c-moll op.13 "Patetyczna"; cis-moll op. 27 "Księżycowa"; C-dur, op. 53 "Waldsteinowska"; f-moll, "Appassionata" op. 57; wybrane symfonie. F. Mendelssohn-Bartholdy IV Symfonia A-dur, op. 90 "Włoska". Wymienione utwory są tylko propozycją analityczną. Szczegółowe treści zajęć ustala się dla każdego rocznika oddzielnie z uwzględnieniem indywidualnych preferencji studentów.			
METODY DYDAKTYCZNE:			
- wykłady z objaśnieniem, - ćwiczenia analityczne, - prezentacje studentów. Wykłady obejmują: - zagadnienia wstępne dotyczące teorii formy sonatowej i charakterystyki cyklu sonatowego, - charakterystykę historycznego rozwoju formy wraz z omówieniem techniki analizy. Ćwiczenia: Obejmują analizy wykonywane przez studentów wskazanych przez pedagoga utworów muzycznych. Są formą dominującą prowadzonych zajęć. Przygotowanie studentów do zajęć jest każdorazowo sprawdzane. Dodatkowo każdy student jest zobowiązany do przygotowania jednej prezentacji analitycznej w semestrze uwzględniającej znane mu piśmiennictwo analityczne. Wobec tych wymogów kluczowa jest wysoka frekwencja na zajęciach.			
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:			
Warunkiem zaliczenia semestru jest zaliczenie ćwiczeń, obecność i aktywność studenta na zajęciach (dopuszcza się uzasadnioną nieobecność na dwóch zajęciach w semestrze). Dodatkowo student musi przygotować samodzielnie jedną analizę i zaprezentować ją w trakcie zajęć oraz zaliczyć kolokwium semestralne. Kolokwium jest pisaną na zajęciach pracą analityczną z zakresu wskazanych przez pedagoga utworów. Studenci losują utwory z puli ustalonej na tydzień przed terminem kolokwium.			

semestr przedmiotu:	IV	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	4
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć <i>właściwe podkreślić</i>	- wykład <u>ćwiczenia</u> - seminarium	sposób zaliczenia <i>właściwe podkreślić</i>	- E - egzamin <u>ZO - zaliczenie z oceną</u> - Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
- sonata i symfonia w epoce romantyzmu; - sonata nowsza (zarys problematyki); - koncert – teoria formy i praktyka analityczna - autorskie koncepcje analityczne (H. Riemann, H.Schenker, R. Réti, D.F. Tovey i in.). Materiał analityczny: F. Schubert, Sonata c-moll D 958; F. Chopin, II Sonata b-moll op. 35, III Sonata h-moll op. 58; F. Liszt, Sonata h-moll S. 178; R. Schumann, Sonata fis-moll op. 11; K. Szymanowski, II Sonata A-dur, op. 21; P. Boulez, II Sonata fortepianowa, III Sonata fortepianowa; Wybrane symfonie XIX-wieczne: F. Schubert, R. Schumann, J. Brahms. Wybrane koncerty solowe z repertuaru XIX-wiecznego (L. van Beethoven, F. Chopin, R. Schumann, F. Liszt, J. Brahms) i XX-wiecznego (K. Szymanowski, G. Ligeti, W. Lutosławski, P. Szymański, A. Dziadek, P. Mykietyn). Wymienione utwory są tylko propozycją analityczną. Szczegółowe treści zajęć ustala się dla każdego rocznika oddzielnie z uwzględnieniem indywidualnych preferencji studentów.			
METODY DYDAKTYCZNE:			
Wykłady obejmują: - zagadnienia wstępne dotyczące charakterystyki formy sonatowej i cyklu sonatowego po okresie klasycyzmu; - charakterystykę historycznego rozwoju formy wraz z omówieniem techniki analizy; - teorię i technikę analizy koncertu solowego; - podstawowe zagadnienia z zakresu teorii analizy formy sonatowej w ujęciach indywidualnych koncepcji XIX i XX wieku: H. Schenker, H. Riemann, R. Réti i in. Ćwiczenia: Obejmują analizy wykonywane przez studentów wskazanych przez pedagoga utworów muzycznych. Są formą dominującą prowadzonych zajęć. Przygotowanie studentów do zajęć jest każdorazowo sprawdzane. Dodatkowo każdy student jest zobowiązany do przygotowania jednej prezentacji analitycznej w semestrze uwzględniającej znane mu piśmiennictwo analityczne.			
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:			
Warunkiem zaliczenia semestru jest zaliczenie ćwiczeń, obecność i aktywność studenta na zajęciach (dopuszcza się uzasadnioną nieobecność na dwóch zajęciach w semestrze). Dodatkowo student musi przygotować samodzielnie jedną analizę i zaprezentować ją w trakcie zajęć oraz zaliczyć kolokwium semestralne. Kolokwium jest pisaną na zajęciach pracą analityczną z zakresu wskazanych przez pedagoga utworów. Studenci losują utwory z puli ustalonej na tydzień przed terminem kolokwium.			

aMuz

Akademia Muzyczna
im. Stanisława Moniuszki
w Gdańsku